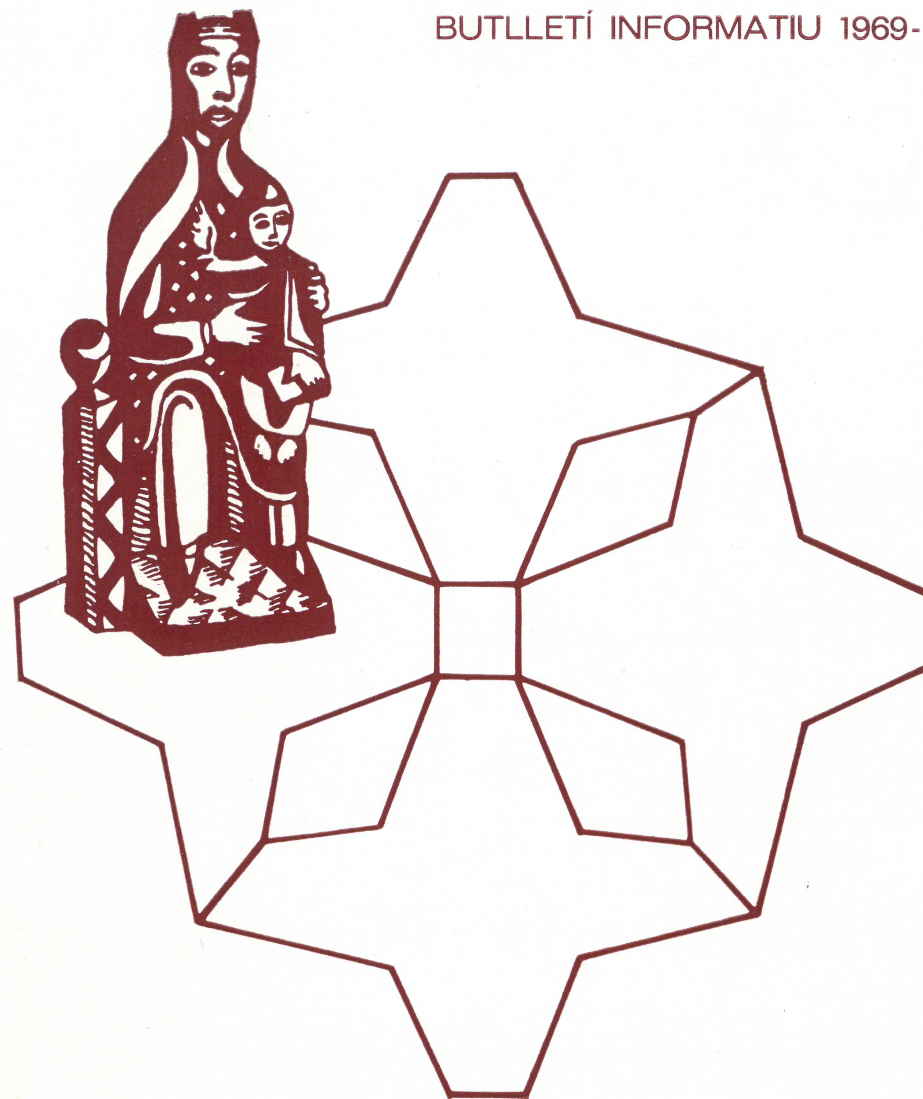

ÍNDEX

- Salutació conciliari *Mn. Pere Codern*
- *Estel de Núria (com es titullava el noticiari anteriorabans de la guerra del 36)*
- *Preguntes a Mn. Verdés*
- *L'Abat Oliva recordat per la <<Lliga>>*
- *Assamblea per a la constitució de la nova junta*
- *Resum d'activitats d'1 de març 1969 fins a 23 de març 1972*
- *Homenatge de Badalona al Dr. Bassols el 23 de maig 1972*
- *Estadístiques sobre els socis d'amics de Núria*
- *Poesies i fotografies*
- *Quan la motxila no pesa, per J. Ubeda, vocal de Joventud*
- *Apunts de la flora de Núria, per Rhododendron*
- *Índex de les actes d'activitats de la <<Lliga>> des de la seva creació de l'any 1957 al 1971*

BUTLLETÍ INFORMATIU 1969-71

LLIGA ESPIRITUAL DE LA
MARE DE DÉU DE NÚRIA

AMICS DE LA VALL DE NÚRIA

Salutació

Molt volguts Confreres:

M'han dit que es tradicional que el Consiliari de la Lliga desitgi als Confreres el Bon Nadal. Jo trobo raonable el costum, i, sense més m'hi adhereixo bon de cor.

Que la fe, l'amor i la taula es posin d'acord, i us brindin unes diades de goig i de vida, preludi de les que el profeta somniava pel poble d'Israel en una de les seves visions tingudes vuit segles abans de la vinguda del Senyor: «Jahve-Sabaot prepararà per a tots els pobles un festí de carns sucoses. Farà desaparèixer d'aquesta muntanya el vel de dol que tapa tots els pobles... i eixugarà les llàgrimes de cada cara...» (Isaies, 25, 6).

Jo complint el deure i deixant els cultes de la nostra Catedral dirigiré les petjades vers la Casa de la nostra Mare de Núria, on a l'escalf del seu sí i amb germanivola col·laboració, presidirem, amb Mn. Verdés, els cultes de la Diada.

Grat sia a Déu escoltar la nostra pregària...

En ella li parlaré de la nostra Lliga Espiritual, de les nostres famílies, del nostre volgut Santuari, dels nostres somnis d'expansió i de triomf, que de tot hi ha en els nostres cors il·lusionats.

Ben segur que no pas pocs dels nostres Confreres m'acompanyaran en aquells actes, i que voldran fruir d'aquella solitud que convida, d'aquell torb que odula... Sapiguen, amb tot, que fins els de la ciutat sereu presents a Núria a l'hora de teixir la lletania dels nostres precis.

... ..

I com sia que el nostre diàlec, seguint Sant Pau, ha de contenir quelcom que sia de profit en el viure de cada dia, permeteu que em faci portador d'uns mots que escrivia l'altre dia el nostre Sr. Bisbe a «Esglesia d'Urgell»:

«No treguem, diu, de Nadal la delicadesa de les felicitacions i dels obsequis, l'extraordinari de la taula, la il·lusió dels infants.

Pero, alerta! No siguem víctimes de la pressió social del consum i del prestigi, veritables engranatges que converteixen aquestes diades en l'ocasió anual de la desmesura i de l'ostentació insultant de tipus materialista».

i Molt ben dit!

Jo us demanaria que cridéssiu a exàmen cada una de les famílies que componen la nostra Lliga i sabéssiu engatjar-les en el motllo que les esmentades normes comporten.

¿Què m'hi dieu?

Mn. Pere Codern.
Consiliari de la Lliga de la Mare de Déu de Núria

Estel de Núria, avui

Una de les coses que la nova Junta ha escomès amb més entusiasme ha sigut sens dubte portar a terme el ressorgiment del noticiari que abans de la guerra del 36 era el magnífic portantveu del Santuari.

L'Estel de Núria, com així es titulava, on magníficament esbossat en unes pàgines pulcrament escrites plasmava les virtuts paisatgístiques i espirituals del nostre Casal on s'estatja la Mare que venerem, a l'ensens fidel ressenyador de tots els romiatges i les incipients activitats esportives que en aquella Vall poden donar-se.

Aquesta circular és un avanç de la seva reeixida, que esperem, al recer de la vigoria que han pres les coses turístiques, amb una Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria que escampa arreu la devoció a la Verge temps enllà voltada de soletats, volem i esperem, amb l'ajuda de tots, sigui digne continuador d'aquell noticiari que va desaparèixer en uns moments de grans commocions morals.

Doncs, diem en veu molt alta, que el nou «Estel de Núria» serà el que volguem que sigui NÚRIA, així, en majúscules, amb una «Lliga» que vetlla pel Santuari, estol de devots d'una Mare que no volem que estigui sola.

Per Núria! Avant!

Preguntes a Mn. Verdés, fidel sentinella de la Mare de Déu de Núria

1.º Què representa pel Santuari la «Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria»?

A la primera pregunta m'és molt fàcil de respondre. Copio d'un escrit, que conservo, de l'any 1960: «La "Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria" és el miracle més gran de la Verge de Núria en els nostres temps.» Famílies vingudes de totes les classes socials, unides per una mateixa fe que els agermana en la devoció filial a la mateixa Mare, formen una gran família que va creixent i multiplicant-se.

2.º Malgrat la Mare i la «Lliga», es troba vostè «voltat de soletats»?

S'. L'aïllament és un fet que l'han viscut tots els sacerdots que s'han cuidat del Santuari. Actualment, a la Diòcesi de La Seu d'Urgell es parla i es treballa per aconseguir el treball en equip, i això pel cultiu integral dels sacerdots i per l'eficàcia de la seva labor apostòlica. A Núria, el tren-cremallera serà una nova dificultat a sumar a l'hora de sortir de la incomunicació. No ho veig clar, per l'atenció deguda al Santuari.

3.º ¿Què pot fer Barcelona i la seva àrea, tenint en compte el seu pes demogràfic en benefici de la devoció a la Mare de Déu de Núria?

Limito la resposta al què ha de fer la «Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria». Ho copio també de l'escrit de l'any 1960, al qual he fet referència en la primera resposta: «La "Lliga" és un moviment apostòlic. La unió de famílies és per la santificació dels seus membres i per l'apostolat.»

4.º En relació a Barcelona i la seva àrea, què representa el Ripollès?

El Ripollès, ben vinculat al Santuari per una devoció mariana que ve de lluny, mira Núria com a cosa estranya, degut als límits diocesans. Actualment representa ben poca cosa.

5.º ¿Beneficiària a Núria, i especialment al Santuari, en el sentit estrictament espiritual, la carretera tant de temps projectada?

Alguns joves —barcelonins, com és natural a Núria— m'han manifestat el seu desig de que Núria conservi el seu encant bucòlic de tranquil·litat i de pau, però que ensems s'obri a totes les classes socials. Sense carretera, Núria serà sempre per una minoria. La carretera, degudament planejada, fent un gran aparcament a dos-cents metres del Santuari, potser no desferia l'ambient tranquil de Núria; i els automòbils no farien més soroll del que fa actualment el tren-cremallera. Sóc fervent entusiasta de la carretera. El que no vol dir que vagi en contra del tren-cremallera: aquest ha prestat y continua prestant un servei extraordinari. El tren-cremallera, amb dues o tres màquines més, i amb uns quants túnels artificials en els llocs perjudicats actualment pel torb a l'hivern, treballaria cada vegada més y seria l'admiració de propis i d'estranyes.

6.º ¿Podem entusiasmar molt més encara d'ací estant als nostres germans del Conflent, Vallespir i el Rosselló? Què podem fer?

Els catalans de l'altra banda del Pirineu conserven encara la devoció a la Mare de Déu de Núria. En segles passats, els donats i captaires del Santuari mantenien personalment el caliu de la devoció mariana a molts kilòmetres a l'entorn, a un costat i a l'altre del Pirineu; duïen amb ells la presència real, actual, personalitzada, del Santuari. Actualment, que els mitjans de comunicació social, portats pel vent, no tenen límits, falla el contacte personal; i els nostres germans —catalans— francesos no senten per Núria l'entusiasme de temps passats. És una opinió meva.

7.º Acusa el Santuari el refredament religiós del país?

Sí. Però al Santuari hi puja la gent gran a buscar el consol que la renovació actual els hi ha pres; i els joves —fins i tot els qui no practiquen— visiten l'església demanant llum del cel per les noves formes que estan cercant. I tots vénen preparats per a rebre la gràcia sobrenatural, que ens agermana.

8.º Fem —la «Lliga»— el que hauríem de fer?

El creixement robust dels infants és senyal de bona salut. La «Lliga», malgrat l'ambient materialista d'avui, creix amb senyals —obres— de bona salut. Que ho digui, si no, l'obra apostòlica de les excursions, totes de caràcter espiritual, intel·lectual i recreatiu; l'apostolat d'ajuda de tota classe, que proporciona al Santuari. En les seves reunions periòdiques, la «Lliga» manté el caliu espiritual dels seus membres amb mires d'apostolat. Si no fos per aquestes bones obres, la «Lliga» s'hauria assecat i s'hauria mort ja a conseqüència de la seva esterilitat.

Per acabar, unes paraules seves a tots els membres de la «Lliga».

Als membres de la «Lliga», estimats del Santuari amb sentiments de predilecció, vull recordar-los-hi que el lema «a Jesús per Maria» no per vell perd actualitat. Maria és el camí que porta a Jesús. Pels camins de Santa Maria, que són camins de naturalitat, d'autenticitat, de treball, d'humilitat, de fe, d'amor als germans, ens trobem en l'obra redemptora del seu Fill amb joia, amb pau, amb esperança.

Núria, 7 - V - 72.

L'Abat Oliva recordat per la «Lliga»

No fa molt s'ha celebrat el mil·lenari del seu pas pel món de l'abat Oliva. Per motius d'ubicatge, per la càrrega espiritual que destil·la la seva obra, la nostra «Lliga» s'adhereix emocionalment a tots els homenatges que per l'esmentat motiu han tingut lloc a les dues Catalunyaes.

Nascut al recés del Pirineu i vinculat pel seu llinatge als comtats on la nostra Mare és especialment venerada, visqué una època fortament bel·licosa, on la mística del Cristianisme, aparellada amb l'ambició personal dels comtes, forjava una de les personalitats de la península, la nostra.

La beatitut dels paratges pirinencs, la seva repulsió al xoc dels acers sanguinaris i decepcionat per la fatuïtat de les pompes feudals, conegué aviat l'inefable plaer de les converses amb Déu. Senzill, inflammat de vocacions humaníssimes, encaixà perfectament amb el romànic imperant. Cuixà, Ripoll, Montserrat fóren, entre d'altres, producte del seu esperit creador.

La seva «Pau i Treva del Món», conegudíssima en aquell temps, fou la primera pedra de la nostra pàtria. Ell va ésser sens dubte el primer seny ordenador de Catalunya.

ASSEMBLEA PER A LA CONSTITUCIÓ DE LA NOVA JUNTA

En el marc escaient de la Parròquia de la Mare de Déu de Núria de Barcelona i sota un clima perfecte de societat evolucionada, tingué lloc l'assemblea convocada per elegir els socis que havien d'ocupar els càrrecs de la nova Junta.

Foren bastants els socis que es brindaren per desenvolupar les tasques sempre ingrates d'una societat no lucrativa, però conscients d'un deure, no dubtaren en presentar-se carregats d'illusió. Els assistents, molt nombrosos, hi participaren activament, llevat d'alguns «noms» que «tots» sabem, essencials per la bona marxa de la nostra «Lliga»; la lluita fou «renyidíssima». Tots hi posàrem el nostre perquè els nous rectors fossin això: Rectors.

Amb «tensa» expectació se segueix el recompte dels vots. L'escrutini dóna a la fi uns noms. Aquests foren: les senyores Teresa Arnau de Berenguer i M.ª Antònia Farrés, vídua de Bassols, i els senyors Josep d'Asprer Casado, Eugeni Barberà Balaguer, Alexandre Font Damians, Alvar Font Raduà, Jordi Foret Giordano, Josep M.ª Jujol Gibert, Reinald Mascaró Garcia, Santiago Serra Vergés i Joan Úbeda Rocamora. Absent a l'assemblea, el Sr. Salvador d'Horta Bonvehí Vila, també va ésser elegit.

Coneguda la nova Junta, aquesta fou acollida amb llargs aplaudiments.

La nova Junta enguany elegida, conscient de la responsabilitat i del compromís que ha assolit davant de tots els membres que comprenen la «Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria», prometen solemnement intentar de portar a la «Lliga» pels camins per la qual va ésser creada.

Sota l'advocació de la Mare de Déu de Núria i amb la força espiritual que Ella ens dóna, esperem que la tasca que ens espera sigui a l'ensems agradable i suau.

Sentint-nos identificats amb tota la problemàtica de Núria i orientats des de la Seu pel bisbe Joan, confiem ésser dignes de la confiança que ens donaren.

1 de març

Assemblea i acte de Germanor

A la casa de les Congregacions Marianes de Barcelona, casal on habitualment ens reunim, tingué lloc l'anunciada assemblea.

Presidida pel reverend Pare Batlle, S. I., a precés del nostre consiliari mossèn Verdés, i amb una nombrosa assistència «d'amics» que demostrà la vitalitat de la «Lliga» pels afers socials de viure la «Lliga».

Amb la seva peculiar i eficient manera de fer i de dir, el secretari, Sr. Mascaró, va desgranar una exhaustiva i detalladíssima informació de la «Lliga». Estadístiques, realitzacions, projectes. Projectes, realitzacions, estadístiques.

Després s'imposà al Pare Batlle la nostra insígnia, qui en agraïment féu una emotiva plàtica envers la nostra «Lliga» i llurs finalitats piadoses.

Tot seguit començà una sessió de projecció de diapositives, que s'allargà una hora. Magnífica síntesi d'unes cavalcades que són testimoni d'un fer i d'un sentir.

A la capella oïrem la missa. La Homília corresponent fou a càrrec del Pare Batlle. Després de la missa posàrem fi a la part religiosa amb el «nostre» comiat.

Uns recitals del rapsoda Sr. Soriano i un concert a dues guitarres a càrrec del senyor Jimeno —el nom de l'altre guitarrista lamentem no saber-lo— foren el contingut de la segona part. L'entusiasme dels assistents va ésser el premi pels executants.

Novament el «nostre» comiat vibrà ferm dins la sala.

APLECS 1969

Presència viva de Núria al Principat

18 de maig de 1969

Balenyà, Vic i Vidrà

La «Lliga», sensible com sempre a totes les manifestacions artístiques, espirituals i socials de la nostra terra, va voler fer acte de presència a la masia Torrellebreta, a Malla. J. de Camps i Arboix, en el seu llibre «Les cases pairals catalanes», diu d'ella: «Torrellebreta, a la Plana de Vic, és un autèntic exponent de tot el nostre sistema pairal: antigor i continuïtat de llinatge, permanència residencial a la casa, autèntica vocació pagesa, incorporació hipostàtica a la tradició, alta qualitat intel·lectual de les darreres generacions, un casal d'externa noble arquitectura; internament, un variat i veritable museu. En dos mots, un microcosmos i un model.»

Què més podem dir d'aquesta casa que no s'hagi dit? Una masia que s'afalaga constantment al seu estany. Nou-cents anys asseguda a la via romana que de Vic anava a Barcelona, vellúria i cultura, prestigi i responsabilitat d'unes formes, fan, de l'actual propietari de la finca, el senyor Joaquim Villarrúbia, un digne continuador d'aquell Bonifaci que a l'any 1031 fundà la casa. 35.000 exemplars d'abelles, vespes i formigues i 40.000 de papallones, la magnífica decoració de la casa, fan, com hem dit, veritable i agradable museu emmarcat en un bucòlic paisatge. Gràcies, Sr. Villarrúbia.

De Torrellebreta a Vic amb l'esperit alat. A la seva catedral, magnífic exponent del renaixement a Catalunya, oïm la missa. Acabada aquesta, i amb la Seu il·luminada, contemplem meravellats les pintures murals —pintades per segona vegada, la primera abans del 1936— del gran artista que fou en Josep M.^o Sert. La grandesa de les pintures, els temes bíblics plasmats majestuosament en la diversa gamma d'ocres ens fa sentir petits davant l'artista i la seva obra. El claustre i Balmes, beatitud i pensament, pura simbiosi de la ciutat de Vic.

Sortim de Vic, camí de Vidrà. El paisatge és meravellós. El cel, carregat de núvols amb tortes intencions, que més tard es convertirien en pluja. Vidrà, la pluja forta en aquell moment, dona uns verds més verds a la vall que l'embolcalla. Dinem. Cap al tard, a l'església romànica del segle X, fem el comiat.

Deixem la vila i emprenem tot seguit la ruta per tornar a casa.

27 de juliol de 1969

Reus, Prades i Montblanc

Per la sempre atraient carretera de les costes de Garraf enfilem la cursa avui em presa fins a Vilanova i la Geltrú. La culta i industrial ciutat val una parada. L'airet matiner de la marinada ens havia obert la gana.

Novament en marxa, camí de Reus. Reus. Amb aires d'una gran ciutat, encaixa perfectament allò de Reus, París, Londres. Les seves places, els seus carrers, els monuments, els establiments, els seus fogars de cultura, la seva empenta industrial fan, amb Tarragona molt a la vora, una àrea amb molt futur.

Els primers contraforts de la serra de Prades s'insinuen a l'horitzó. Poc a poc els anem assolint. Guanyem alçària a mida que la Conca de Barberà es fa més gran. En un recolze de la carretera, ja als 1.000 metres, veiem Prades. Som a Prades, la vila vermella pel color dels seus casals. La seva font, coneguda arreu, els portals de la vila, els seus carrerons pagesius, ens transporten aire enllà, per damunt de les carenes.

Després de l'àpat, i acompanyats pel rector de Prades, ens arribem a l'ermita de l'Abellera. Dins una bauma en una impressionant cinglera, degotant aigua per tot arreu, trobem l'ermita que havia servit d' aixopluc als ermitans relacionats amb la tradició eremítica del Montsant. 400 anys, la seva ubicació i unes paraules dedicades al nostre primer president, el Dr. Bassols, són suficients perquè l'emoció surti a flor de pell.

Per la carretera de l'Espluga ens arribem a la vila ducal de Montblanc. Pels seus carrers, vorejats de pedres nobles que amb veu baixa ens parlen de realitzacions i d'illusos fallides.

Deixem Montblanc. A mitjanit arribem a Barcelona.

Del 7 al 10 de setembre

Núria

Anar a Núria és anar a casa nostra. Amb això podria dir-se tot, perquè com a casa no s'hi està enlloc. Però n'hem de parlar, doncs en aquesta ocasió rebíem com a hostes els feligresos de la parròquia de la Mare de Déu de Núria de Madrid. La presència a Núria de l'illustre bisbe de Lleida, Dr. Malla, que presidí els diferents actes religiosos que se celebraren, dona també un caràcter especial a les festes de Sant Gil.

Els devots de la Mare de Déu de Núria de Madrid, presidits pel seu rector, mossén Lluís Peñas, quedaren impressionats per les meravelles naturals que guarda la vall. Degudament atesos, recorregueren tots els indrets relacionats amb la Verge del Pirineu. Exaltats per la seva devoció a la Mare, prometeren fer més encara per propagar a la capital d'Espanya l'amor a la Verge de les neus. Ens consta que ho faran, els seus rostres encesos, inflamats, n'eren testimoni.

Un vol de mocadors era el fidel comiat a una munió d'ulls humits que marxaven Núria avall. Arreveure, amics madrilenys.

24 de setembre de 1969

Sant Sadurní d'Anoia, Santa Coloma de Queralt, Sant Ramon Nonat

Festa de la Mare de Déu de la Mercè. Barcelona en festes.

Per l'Ordal fem cap vers Sant Sadurní d'Anoia, capital de l'Alt Penedès. Lloc de concentració de la indústria del xampany. Vinyes i flaire de vi envellit. Teníem cita amb la casa Codorniu, on el seu director, el senyor Joan Roure, ens esperava. Tot el prestigi de la casa, guanyat a pols, va desfilar per davant dels nostres esguards, àvids per descobrir els secrets que l'hi han donat anomenada.

Feta la visita, sota l'ombra agradable d'uns plàtans, fórem, amb sorpresa nostra, degudament convidats. Senyoriu digne de la marca.

D'ací i enlairat l'optimisme per l'escumós, ens dirigírem a Santa Coloma de Queralt —l'antiga Santa Coloma de la Marca—. No ens va semblar ni trista ni ombrívola, com diu en Josep Plà, però sí plena de sorpreses. La resta de les seves muralles del segle X, la plaça porxada, l'església gòtica dedicada a Santa Maria, iniciada al segle XIII, el retaule de Jordi de Déu dedicat a Sant Llorenç, l'ombra dels Queralt són, si més no, suficients per fer agradable l'estratègica vila on conflueixen La Segarra, l'Anoia i La Conca. Saludem als «amics» Farrés per les seves atencions.

Deixem Santa Coloma i per Cervera, en plena Segarra, ens dirigim al Santuari de Sant Ramon Nonat —no podia ésser meys en la diada d'avui, Sant Ramon Nonat i la Mare de Déu de la Mercè—. Els hàbits blanquíssims dels mercedaris, el casal del sant, el sant mateix i la patrona de Barcelona ens portaren història enllà...

Després de la missa, el clàssic comiat de la «Lliga» —els goigs a la nostra Mare— posà fi a l'emotiva visita.

Tornem a Barcelona per la general II.

1 - 2 de novembre

Llívia, Seu d'Urgell, Organyà i Ponts.

Sortim de Barcelona camí de Vic, on recollim el nostre benvolgut canonge Dr. Serdà i la seva germana, que en aquesta ocasió ens acompanyen, o millor dit, eren part integrant dels «amics» en les seves clàssiques corregudes per aquests mons de Déu.

Després d'una parada a la comtal Ripoll per esmorzar, seguim carretera amunt. A dalt, a la collada, fem novament una parada. El dia clar, solejat, ens ajuda. El Ripollès i la Cerdanya. Els nostres esguards, rejuvenits, gosats, inflamats per l'espectacle, llisquen i s'enfilen per aquelles vessants. L'ànima s'esmuny darrera els ulls.

Llívia. Quina punyida al cor! Per arribar-hi hem de travessar territori «oficialment» francès. Per un pur formulisme, Llivia va restar lligada al Principat.

Som novament a casa, uns motets cantats en vernacle durant la missa, ho palesa perfectament. Amb el «nostre» comiat, una vegada acabada la missa, abandonem el temple. El seu rector, amable com tots els que visitem, ens il·lustrà en les visites que férem al Museu Parroquial i la famosa farmàcia de la vila, la més antiga d'Europa.

Dinem a l'Hotel Llivia; la seva faisó no desdiu del seu acolliment.

Cap al tard, quan els estels s'encenen cap al Cel, abandonem Llivia i el seu paisatge amorosit, camí de l'Urgellet. Puigcerdà, Bellver, Martinet i d'altres resten al darrera. De lluny, dins la fosca, descobrim les llums de la Seu d'Urgell. Això és, residència del Bisbe d'Urgell, el nostre bisbe.

Ens hostatgem a l'Hotel Cadí.

És de nit.

A la romànica catedral de la Seu, oïm la missa oficiada pel nostre canonge Dr. Serdà. Es féu ofrena a l'illustre Bisbe Dr. Iglésias Navarri —que al cel sia— d'un pergami que la «Lliga» li feia ofrena amb motiu del 10 aniversari del seu vist-i-plau als nostres estats. El Vicari General, en nom del Sr. Bisbe, recollí el nostre present, i en el seu parlament, emocionat, ens animà a continuar a ésser fermes en la nostra tasca.

La Catedral, en set anys construïda a canvi de la minestra per tota la vida, fou detalladament visitada; el romànic, rejuvenit, il·luminat, impressionà les nostres retines.

Els carrers porxats de la vila vella, així com la part nova, foren visitats. Els clixés preneren constància que la Seu, a més del nostre Bisbat, és una ciutat amb tots els «ets i uts».

El Dr. Serdà, fortament vinculat a la Seu d'Urgell, fou un magnífic cicerone.

Deixem la Seu d'Urgell, i aigües avall, camí d'Organyà, on férem una visita «turística». Les nostres petjades ressonaven en els seus antiquíssims carrers, a canvi de la flaire que les flors dels seus balcons regalava els nostres olfactes. Visitarem el rector d'Organyà i, complagut, ens ensenyà la seva parròquia.

Emprenem la cursa vers a Ponts, on dinem. Després de l'àpat, una sessió poètica i uns parlaments. El Dr. Serdà ens «abandona» aquí; abans, però, es havia donat la seva benedicció.

Fem una «ullada» a Ponts i després emprenem el retorn a Barcelona, que malgrat la distància, hi arribem a les 10.

APLECS 1970

La «Lliga» escampa pel Principat l'amor a Núria

19 de març de 1970

Aplec a Breda i Lloret de Mar

Sant Josep. Sortim de Barcelona camí de Breda. Feta la minestra matinal, ens disposem a prendre el pols a la vila. Un airet que baixa del Montseny fresqueja la Selva. La població fa olor de terra cuita. Una tradició terrissaire amb fama ben guanyada que no topa amb la indústria que floreix al seu voltant. El magnífic campanar de Sant Salvador —avui la seva parròquia— fa recordar-nos amb la gentil Ermessinda de la casa comtal dels Cabrera.

El «Plantàrium Breda», motiu de la nostra visita, el visitem tot seguit. El seu director s'esforça per fer-nos conèixer tota la flora allí existent. Un manual de botànica, viu, desfilitant per davant dels nostres ulls. Sis anys de pacient i amorosit treball que avui ja ha saltat més enllà de la regió.

Deixem Breda.

Camí del mar, cercant la senyorial Santa Cristina. La carretera, plena de recolzades, ens ofereix magnífiques panoràmiques de La Selva. Per un trencall de la carretera de Lloret ens presentem a Santa Cristina. Arribem a la mansió dels senyors Rivière. Cactus. 5.000 varietats de cactus que anem descobrint amb la natural sorpresa. Els cicerons, enamorats de la seva feina, ens desgranen la variada nomenclatura allí existent. La mar, bramant als nostres peus, posa música de fons a l'espectacle.

D'ací a Lloret de Mar, a l'hotel Costa Encantada, per perllongar encara més el nostre encantament. Dinem. Per postres, crema i bunyols; avui és dia de Sant Josep. Pel pentagrama de l'ambient, sembla que hi ballin unes notes de «Marina».

Amb el «nostre» comiat, una vegada acabada la missa, i quan la lluna començava a platejar la mar, emprenem el retorn a Barcelona.

28 i 29 de juny de 1970

Núria

Festivitat de Sant Pere. Festa tradicional a Núria.

5,45, de bon matí, quan els estels es ponen cap al Cel..., marxem a Núria, al nostre Casal, on la Mare ens espera. A Ripoll fem parada per esmorzar. Després, amb la cremallera arribarem a la Vall. Amb les lletanies de la Mare de Déu fem l'entrada al temple. Està ple de gom a gom. Una veu femenina, la senyoreta Borràs, llegeix l'ofrena de la «Lliga». L'enllosat per l'entrada de l'església és el present que fem a la Mare en aquesta avinentesa. Un ram de clavells als seus peus. El pare Batlle ens diu la missa. Uns acords de guitarra i unes cançons. El Dr. Serdà ens dona la benvinguda amb paraules sentides que ressonen fort a dins el pit. Acabada la missa amb els goigs i l'ave de Núria, pugem al cambri per retre l'homenatge a la Verge de les neus.

A les 8 del vespre el toc de la campana de Sant Gil ens anuncia el Rosari Penitencial. Enmig de la fosca, el camí del Santuari a l'ermita fou un desgranar fervorós. Mossén Batlle novament féu un sentit i calorós elogi de la «Lliga».

Després del sopar, i a la sala de l'hotel, els «amics» Jimeno i Val, amb llurs guitarres, ens ompliren l'ànima de cançons selectes; l'encert en la seva execució es demostrà en el bisatge en què foren requerides moltes de les seves interpretacions.

És l'endemà.

Sant Pere. Amb el Crist fora del temple, per beneir els fidels. La diada exigia un ofici solemne. Acabat aquest, el Dr. Serdà donà la benedicció a les farinetes i panets —Sant Gil voleiava per damunt amb els seus pastors—. Unes melodies de sardanes ens recordaven a Maragall quan deina: «El Pirineu regnarà.»

Els encisos que té la vall, la majestuosa corona de cims que encimbella el front serè de la Mare, foren novament escorcollats.

L'última visita al Casal, on la Mare, amb els ulls entondriats, ens regraciava la visita. Amb l'adéu de mossén Verdés penjat al cor, tornàrem a casa.

11 i 12 d'octubre de 1970

Castelló d'Empúries, Cadaqués, Roses, Empúries, L'Estartit

El temps estava carregat a l'hora de sortir. El cel, cobert, encomanava pessimisme a l'expedició. El Cap de Creus allà lluny ens esperava. Ja en terra gironina, el cel va desplomar-se. A Castelló d'Empúries, però, el temps va apiadar-se de nosaltres; bon presagi. Visitem la població, pòrtic ja de l'empremta grega al nostre país. La seva catedral, com així va intentar titular-se, consta de dues parts ben diferenciades. La de l'est, amb regust llenguadocià. A la nau central dominen els colaterals i cada nau té un absis propi. La resta té una semblança amb Santa Maria del Mar de Barcelona, però menys trobada. L'alabastre de la portalada té un segell marcadament francès. Pere ça Anglada, el seu artífex, hi va deixar la seva petja viatgera.

Deixem la vila i posem proa vers Cadaqués. Novament la pluja apreta fort. Al fons, veiem la mar petant fort als penya-segats. El paisatge és impressionant. Cadaqués, arredossat en unes vessants suaus on el Pirineu deixa d'ésser el Pirineu. Es rendeix a la mar. La badia, majestuosa, dóna una serenitat que sols trenca sens dubte el geni de Port-Lligat. Els seus xalets, fets amb pedra de pissarra curosament treballada, donen al panorama un signe especial.

Deixem Cadaqués per anar a Roses. Roses, ajaçada a la ubèrrima plana empordanesa, a la vora de la mar, sota el puig Pení, té una costa allargassada, suau. Roses s'ha fet gran com totes les seves germanes de la costa. Resten molt lluny aquells jorns que al damunt del puig Rom habitava el visigot. A l'església parroquial oïm la missa. Després els goigs ressonarien fermes i la tramuntana els portaria, carena enllà, prop de la Mare.

Plou. Des de la cambra on ens hostatgem sentim bramolar a fora la mar brava.

L'endemà.

Sortim de Roses amb un temps si és o no és assolellat. A Sant Pere Pescador ens diuen que Girona era novament turmentada per una riuada. Passem per la comarca amb dificultats; l'aigua cobria les rodes dels autocars. Malgrat tot, podem arribar a Empúries, la vella Emporion. Els afluents del Fluvià i del Ter han desfigurat el paisatge. Els grecs arribats de Marsella trobaren un bon lloc per establir-se. El que queda, magníficament cuidat, ens demostra perfectament la importància que tingué la mercantil Palaiòpolis. Escorcollem la nostra història mirant les restes immortals; ibers, grecs i romans passen per la nostra ment. Al lluny sentim fort les cavalcades sarraïnes.

Dinem a l'Estartit; per les ondes ens parlen del sofriment de Girona. El Montgrí esguarda la vila. Al port, barques marineres i embarcacions esportives. L'Estartit ha crescut molt.

A l'església parroquial, després del rosari, fem el «nostre» comiat.

Per les Gavarres tornem a Barcelona.

13 de desembre de 1970

Santa Coloma de Queralt, Sant Magí de la Brufaganya, Montblanch, L'Espluga de Francolí, Poblet

Sortim de Barcelona camí de Santa Coloma de Queralt. Pels Brucs, darrera els pinacles del Montserrat, el Virolai s'alça magestuós cap al Cel. Passem per Igualada i enfilem la carretera que porta a Valls. De dalt estant, la romànica Tossa de Montbui ens mira. Arribem a Santa Coloma de Queralt. Els «amics» locals, la família Farrés, ens es-

perava i, com sempre, es desferen en atencions. Resseguim els llocs ja visitats en anteriors vegades. A voltes, un núvol, amb formes sinistres, recordava la figura del comte que no va honorar a la vila ni al Principat.

Deixem Santa Coloma i dels altiplans de la Segarra passem a la serra de la Brufaganya. Al nord de la serralada hi trobem el Santuari de Sant Magí aclofat en una bonica vall. Als peus del Sant, humils, li parlem de la Mare. La gran festa del Cristianisme s'apropa i el paisatge es presta per collir la molsa i el verd. Per Nadal, Sant Magí estava present entre nosaltres.

D'ací a Montblanch, a la Conca. Les torres emmerletades són la relíquia que ens demostra que Montblanch fou una plaça forta. Ramon Berenguer IV, Alfons I i Pere Berenguer de Vilafranca, miraven Catalunya avall. A Siurana, l'alarb, brandava furiós la cimatera.

La matança del porc ens esperava a L'Espluga. Al casal, magnífic fogar de cultura, hi dinem. Acabat aquest, llegim la nostra felicitació dirigida a l'Arquebisbe de Tarragona i el Bisbe de la Seu d'Urgell, i tot seguit, les seves respostes. La Verge del Pirineu va estar a la Catalunya nova.

Amb recança abandonem L'Espluga; la vila entorn del seu Casal ha prosperat moltíssim, però Poblet, una mica més enllà, ens aguarda.

De lluny ja es veu. Grandiós. Poblet és un símbol per Catalunya. És la consagració definitiva d'un poble que va iniciar-se prop de les muntanyes de Núria. El seu caràcter militar respon a l'esperit de reconquesta que Pirineu avall la voluntat d'un poble foragitava al sarraí. La Porta Reial és el tipus més perfecte d'aquesta arquitectura al nostre país. Les maltempsades, al transcórrer de la nostra història, han fet trontollar moltes vegades les seves pedres, però la voluntat del poble ha dreçat novament la seva imatge. L'insigne escultor F. Marés ha deixat constància del nostre reconeixement envers els forjadors de la Pàtria. El Císter, fidel vetllador del Cenobi, fa una tasca molt valuosa envers el temple i Catalunya.

Ens rebé el seu abat Dom. Maur Esteve, a qui nombrarem soci d'honor de la «Lliga».

Oïrem la Santa Missa, i després d'aquesta, els «nostres» goigs ressonaren imponents dins de l'enorme bòveda del temple.

Deixem Poblet confosos de tantes coses vistes per emprendre el retorn a Barcelona.

APLECS 1971

Escampem pel Principal la força que ens ve de Núria

26 de març de 1971

Santuari de la Mare de Déu de Queralt, Sant Llorenç de Morunys i Solsona

Sortim de Barcelona a les 7,15 amb aire fresquet. El dia és clar. Després d'esmorzar a can Massana, emprenem novament la marxa. Per la carretera que porta a la comarca de Bages veiem les «nostres» muntanyes cobertes de neu. La Mare d'allí estant ens dóna el deuvoguard. Passem per Berga i enfilem cap al Santuari de Queralt. A 1.174 m., bastit damunt d'uns roquissers esquerps, trobem el Santuari de la Mare de Déu de Queralt. El lloc és un excellent mirador, la vista es perd cercant els indrets que la panoràmica ens presenta. Berga, al seu peu s'ajaça. Al Santuari cantàrem una Salve. La neu que hi havia a l'encontrada, eixugà l'enyorança que sentim per la Vall on hi ha la Mare.

Deixem Berga per dirigir-nos cap a Sant Llorenç de Morunys. La carretera que hi porta travessa un paisatge formidable. En arribar a la vila aixecada en una de les clapes de la vall de Lord, voltada d'alteroses muntanyes, sorprèn veure-la amb edificacions altes, ubicada com està en un paratge típicament muntanyenc. Crescuda a l'entorn del monestir de Sant Llorenç de la Vall de Lord, ha seguit tot un reguitzell de trastorns per a poder desenvolupar-se normalment, propi tanmateix de tots els pobles de muntanya; avui, però, amb el turisme, pot canalitzar perfectament la seva vida, tenint com té unes condicions paisatgístiques formidables.

Visitarem la vila i poguérem contemplar el retaule de la capella de la Pietat, del pintor Solives, de l'any 1480, i a la parroquial dos retaules del segle XV atribuïts als Borrassà.

A la parròquia ens digué la missa l'arxiprest; acabada aquesta es cantaren els goigs i l'Ave de Núria.

Dinàrem a la Fonda Morunys, digne avançadeta del que pot ésser en el futur aquella vall.

Amb el comiat a l'arxiprest, que tan amablement ens atengué, sortírem de Sant Llorenç de Morunys camí de Solsona.

Per un terreny abrupte, escarpat però impressionant a la vegada malgrat la péssima carretera, arribem a Solsona. A la Catedral, amb una Salve saludem a la Mare de Déu del Claustre. A la Sala de Recepcions, el Bisbe de Solsona, Dr. Josep Basucaña, ens va rebre; el Sr. Mascaró, com a secretari de la «Lliga», va llegir la salutació que mossèn Verdés en nom de la nostra Mare li feia. Unes paraules del Dr. Basucaña, encoratjadores, donaven un calfred i una fortitud a la nostra ànima.

Castellvell, al cim, ens mirava. Solsona, una ciutat que va parar-se, ha agafat novament el ritme.

Sortim de Solsona riu Negre avall, per trobar el Cardoner i el Llobregat. Al començament de la nit arribàvem a Barcelona.

30 i 31 de maig de 1971

Roses, Port de la Selva, Llançà, Castell de Perelada, L'Escala

De bon matí sortim de Barcelona per anar a Roses. Al parador de Tordera fem parada per esmorzar. Seguim per Girona i Figueres per trobar-nos amb l'Alt Empordà. Roses, coquetejant amb el mar. Feia molt poc que hi havíem estat, però la vila, encisadora, va captivar-nos novament. Bategan fort les poblacions costeres de Catalunya. Ens allotgem a l'Hotel Montecarlo. El temps és bo i alguns s'atreveixen a refrescar-se.

Després del dinar, amb els autocars férem una «passejada» a l'altre cantó del Cap de Creus. Per la Serra de Roda, deixant el Peni a la dreta, baixem vers al Port de la Selva. La costa, enfilant-se amunt, ens ofereix una munió de perspectives excitants. Al-

ternant-se cales i penya-segats, imaginem veure Colera i Port-Bou. Els verds i els blaus, un xic difuminats.

Port de la Selva. Crec que el seu port és el millor, pintorescament parlant, de tota la Costa Brava; el poble, ajaçat a les vessants que arrodoneixen el port, conserva, malgrat tot, el seu caràcter de vila marinera; l'indret és bonic a totes les hores, però jo em quedaria amb el capvespre ben entrat.

Vorejant la costa ens arribem a Llançà, on a la seva parròquia, oïrem la missa. Els goigs s'alçaren pel temple ple de gent que ens esperava. El seu rector restà entusiasmat amb la nostra presència. Ens acomiadarem de Llançà després «d'escorcollar-la» i per Vilajuïga tornem a Roses.

Després de sopar, vora la mar, com en temps molt endarrerits, ho havien haver fet els visigots de Puig-Rom, ens reunirem per passar la vetllada.

És l'endemà.

La gana se'ns va obrir quan el sol ja escalfava les cambres de l'hotel. Esmorzem. Alguns, després, es capbussaren en les un xic gelades aigües. Deixem Roses amb recança, per dirigir-nos a Perelada, on havíem de visitar el seu castell, propietat del patrici Miquel Mateu. El majordom de la finca va ésser el nostre ciceró i amb clares i erudites explicacions ens posava al corrent de tot el que ens ensenyava. La magnífica biblioteca, la més important segurament que tenim a Catalunya de caràcter privat, conté una unió considerable d'incunables. Les seves obres d'art, tant pictòriques com les d'escultura, són d'un incalculable valor. L'arquitectura de la casa, la distribució de les seves peces fan de l'estatge una mansió digna de veure's.

En els seus jardins, meravellosament cuidats, fórem obsequiats amb xampany de la casa, que no desdiu en res i honora a la casa dels Mateu i Plà.

Sadollats d'història i d'art tornem a Roses, on ens esperava el dinar. Davant la minestra, l'esperit s'aclofà. La flaire que arribava als nostres narius ens feia sentir de carn i ossos. Per damunt la mar, a cavall de l'aire, cavalcava alegre la nostra cançó dels Aéus.

Marxem cap a L'Escala, on en llur parròquia —miraculosament florida— resàrem el rosari i es va fer la Visita Espiritual de la Mare de Déu de Núria. Una passejada per L'Escala. Uns compassos de sardana sorgits de dins la mar ens lloava la il·lustre Atenes. Allà, a un tir de pedra, Empúries ens somreia.

Deixem L'Escala per tornar a Barcelona. Uns cants de joia sortien pels finestrals de l'autocar.

3 d'octubre de 1971

Prats de Lluçanés, Santuari de la Mare de Déu de la Nou.

Sortim de Barcelona una nutrida expedició camí de Vic. Ací, abandonem la 151 per enfilar-nos cap al Lluçanés. A Prats del Lluçanés esmorzem. Quina comarca més bonica! Mitja altura com té, gaudeix de balconades per les quals poden albirar-se majestuoses perspectives. Planes i afraus, boscos i clapes. Plau passar-hi sense córrer. Arribem al Bergadà per Gironella. Carreterà amunt, passem per Berga, camí del Santuari de la Nou. Fem una «ullada» al Santuari, d'especte majestuós, gran. Les seves rodalies, plenes de bosquíria. L'aplec, que podríem dir que era un aplec de boletaires, aviat s'escabolí per dins de les pinedes cercant pel sotabosc el premi a l'esforç i a la millor tècnica boletaire. Rovellons, pinetells, pebrassos, etc., tremolaven davant l'audàcia dels membres de la «Lliga». L'èxit coronà a molts i l'eufòria per la troballa contrastava amb la decepció dels no afortunats. L'àpat, però, va servir per deixondir-se. Mossén Josep Rota, custodi del Santuari, que ens acompanyava, donà la benedicció a la taula.

A les sis, després d'estirar les cames per l'encontrada, entràrem al Santuari per oir la missa. La plàtica, versada vers el culte a la Mare de Déu, va ésser una glosa pels qui,

com nosaltres, tenim una Mare de Déu per vetllar i que ens vetlla. Amb el «nostre» comiat, ens despedirem, per emprendre el retorn cap a Barcelona.

12 de desembre de 1971

Borges Blanques, Verdú

Avui ens dirigirem cap a l'interior de Catalunya. Un molí d'oli a les Borges Blanques ens esperava. El dia solejat, va estroncar-se en arribar a Mollerusa. Una boira molt espessa, densa, no ens va deixar fins més enllà de Verdú, ja a la tornada.

El verd de les oliveres domina a les primeres ondulacions de les Garrigues. Borges Blanques, la seva capital, n'ha fet la seva riquesa. L'olivera ha marcat el caràcter d'aquella gent, l'arbre secular ha donat un ferm tremp a la gent de la comarca. Emprenedors, han escampat la fama del seu oli arreu del món, doncs sens dubte dels seus molins surt la major part de l'oli que Espanya exporta.

El senyor Ferran, gerent del molí d'oli que visitarem, ens féu una descripció detalladíssima del procés i comercialització de l'oli. La classificació, molturació, la destil·lació i llur envassament va passar per davant nostre com el més fidel documental.

En el parador de Sant Jaume, de les Borges, dinàrem. L'àpat clogué ja entrada la tarda.

23 de març de 1972

Ripoll, Sant Joan de les Abadeses, Camprodon, Molló

Sortim de Barcelona per enfilar-nos Pirineu amunt per la ruta del romànic. En el parador de Tona fem parada per esmorzar. Satisfets, empenem la marxa fins a Ripoll, bressol de Catalunya. La petja dels forjadors de la pàtria hi és ben gravada. El seu monestir, creació inspiradíssima de l'Abat Oliva, ens mostra ben clarament les seves estades a Itàlia. La portalada, del segle XII, és un treball magnífic on els motius ornamentals són in comptables basant-se amb fets històrics i simbòlics. El claustre, molt ben conservat, conté 240 columnes i llurs capitells, d'una artística filigrana, són tots diferents. Ací hi eren enterrats els antics comtes de Barcelona. L'estat actual del monestir el devem al bisbe Morgades, que enllestí la seva reconstrucció l'any 1893.

El prestigi que antigament havia tingut Ripoll en la fabricació d'armes, la importància de les fargues existents, queda plasmat en el seu magnífic Museu, que visitarem.

Llurs vitrines, els aparadors curulls d'una variadíssima gamma d'armes blanques i de foc, testimoni ferm d'una tècnica que ja en Juli Verne en parlà en la seva obra «L'Illa Misteriosa».

La missa fou escoltada sota les bòvedes glaçades del Monestir.

Després d'una breu estada per la vila prosseguim vers Sant Joan de les Abadeses. Menys espectacular que el de Ripoll, el seu monestir el contemplem avui quasi totalment restaurat per l'arquitecte Puig i Cadafalch a precs del bisbe Torras i Bages. Guifré el Pilós redreçà de nou el que els alarbs havien enderrocat, posant com abadesa una filla seva. A l'entorn del Monestir va sorgir una de les més interessants llegendes del nostre Principat. Maragall i Sagarra l'han cantat. Per damunt nostre, un reactor, altíssim, ens féu alçar la vista; per un moment, per damunt la nostra pell tinguérem la sensació que oïrem l'eterna cavalcada del comte Arnau. Sant Joan és una vila simpàtica; en una de les seves innombrables fonts, Maragall creà «La vaca cega».

Entrem al Monestir; a dins, la «Davallada de la Creu», una obra mestra del romànic del segle XII, ens deixa embadalits.

Seguim en direcció contrària el curs del Ter. El Pont Nou, tan característic de Camprodon, on conflueixen el Ter i el Ritort, ens diu que ja hem arribat a una de les més

animades poblacions del Pirineu. La Fira, que atrau els catalans de l'altre cantó del Pirineu; els carrers amb comerços molt importants; l'església de Sant Pere, amb la parroquial de Santa Maria; la colònia Maristany, una de les més reeixides de Catalunya, el seu paisatge, són alicients prou poderosos per no passar-hi de llarg.

Carretera amunt, Molló, quasi a la frontera. Ací hi fem parada... i fonda. La vila té una elegant i cuidada església romànica. A can Calixó hi dinem, l'àpat es abundant. Per digerir-lo, una passejada per la vila, on un airet que ve del Canigó ens refrigera el rostre. La vista s'esllavissa vessant avall, per posar-se damunt d'una ampla perspectiva. El cor sent una punyida, doncs sap que un xic més enllà hi ha una ratlla convencional que tros-seja un poble.

Amb el comiat espiritual a l'església i la cançó dels adéus a la plaça, fem el retorn al cap i casal de Catalunya.

23 de maig de 1972

Homenatge de Badalona al Dr. Bassols

Ens plau en gran manera escriure aquestes lletres. L'homenatge dedicat a la memòria del nostre primer president ens arribà de ple a la nostra ànima. La «Lliga» va sentir-se honorada. Un carrer de la vella Bêtulo portarà per sempre més el nom del Dr. Bassols. La seva gran humanitat serà recordada en l'esdevenidor. Per nosaltres, ensems que de satisfacció i orgull, ha d'ésser i serà un magnífic estímul per seguir i continuar pel camí que ell va prendre i va ensenyar-nos.

Badalona va retre el merescut homenatge, i nosaltres, allí presents, sentíem com l'ànima ens pujava al rostre i ens humitejava els ulls.

SECRETARIA

La Mitra d'Urgell, per mitjà del seu bisbe, el venerable Bisbe Joan, ha disposat el canvi de consiliari de la «Lliga».

Així doncs, Mn. Codern, clergue molt vinculat a la Mitra, passa a ésser el nostre consiliari a l'ensems que serà rector del Santuari. Mn. Verdés continua com és, e l magnífic custodi del Santuari i és a la vegada viceconsiliari de la «Lliga».

Esperem i creiem que la decisió del Bisbe Joan sigui fructífera pel Santuari i per la «Lliga».

Demanem als nou nombrats una paternal i beatífica paciència vers nosaltres.

* * *

Com ja es va anunciar en la circular corresponent, la Junta, a petició de Secretaria, acordà per unanimitat i per facilitar la missió del secretari pel cobrament de l'import del viatge dels aplecs que la «Lliga» amb tant d'èxit realitza que aquest es fes efectiu a Secretaria.

Esperem que el soci, i sobretot aquell que assisteix als aplecs, comprendrà l'esmentada mesura, doncs ell és el primer testimoni del gran increment que aquests han anat desenrotllant-se.

* * *

Novament, el nostre benvolgut amic en Santiago Serra ha sofert una nova intervenció quirúrgica. La seva gran humanitat, el seu esperit obert, alegre, ha estat la magnífica terapèutica que l'ha ajudat a fer front a la seva malaltia. La Mare, des del seu Casal, ha fet la resta. Avui, el nostre gran amic resta fora de perill.

D'ASSISTÈNCIA SOCIAL

Jesús digué: Si hi ha algun germà que sofreix, deixa'm i corre al seu costat...

La secció ha vingut desenvolupant des de llur creació una tasca que ha estat molt acollida per tots aquells socis que han sentit molt a prop d'ells la presència viva de la força espiritual que la «Lliga» porta. Els membres que componen la secció s'han desfet per córrer vers els consocis que d'una manera o altra tenien la necessitat de la nostra presència.

Un somriure, unes mans que encaixen i una oració que vola Cel enllà...

Esperem continuar amb més delit, si es necessari, l'obra que la «Lliga» ens va assignar i que complim amb jovenívola il·lusió.

Si un soci ens crida, amb nosaltres tindrà tota la «Lliga» al seu costat!

La secció ha obert un «Banc d'ajuda» per recollir o prendre nota, de tot allò que pugui interessar al consoci necessitat del nostre ajut.

Pels vostres oferiments, adreceu-vos al cap de llur secció, la senyora Teresa Arnau de Berenguer, que viu al carrer de Mallorca, 562, 3.er 1.ª, Barcelona-13, i ella us rebrà o us indicarà el lloc més a prop vostre per depositar-ho.

En nom de la Mare, us donem les gràcies.

29 de gener de 1972

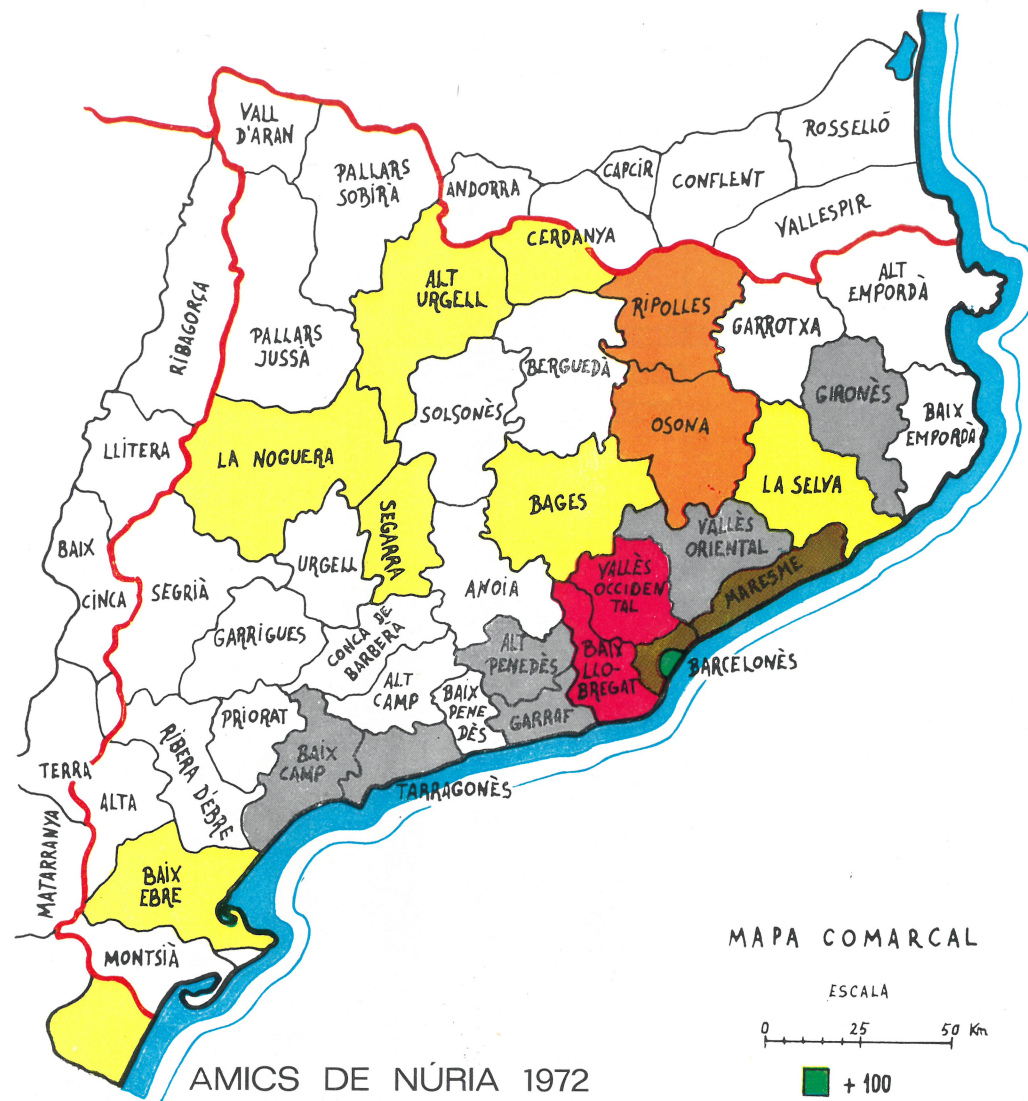
La imatge que havia desaparegut ha tornat al seu Casal. Per uns dissenys misteriosos que sols Ella sap, ha estat absent de Casa. Mossén Verdés ens comunicà la notícia tot seguit que la imatge arribava al Santuari.

El Bisbe Joan envià una nota a la premsa i que nosaltres reproduïm de «El Correo Catalán» del 29 de gener de 1972.

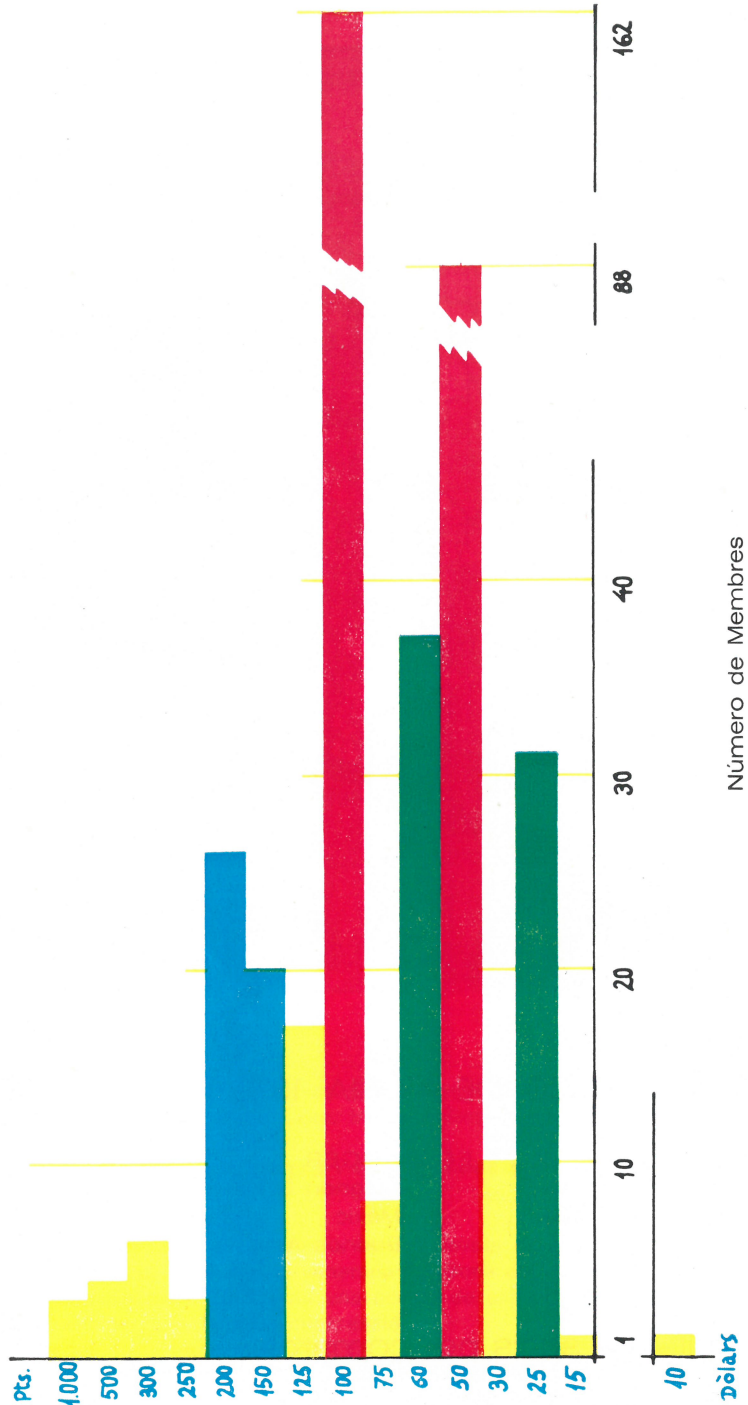
Traduïm:

Amb alegria comunico als meus diocesans, a tots el devots de la Verge, que la imatge de la Mare de Déu de Núria, tants segles venerada i patrona del nostre Bisbat d'Urgell, ha estat restituïda al seu Santuari. És per mi una ocasió de exhortar-vos per la devoció a Maria, a la que demano per tots la seva intercessió.

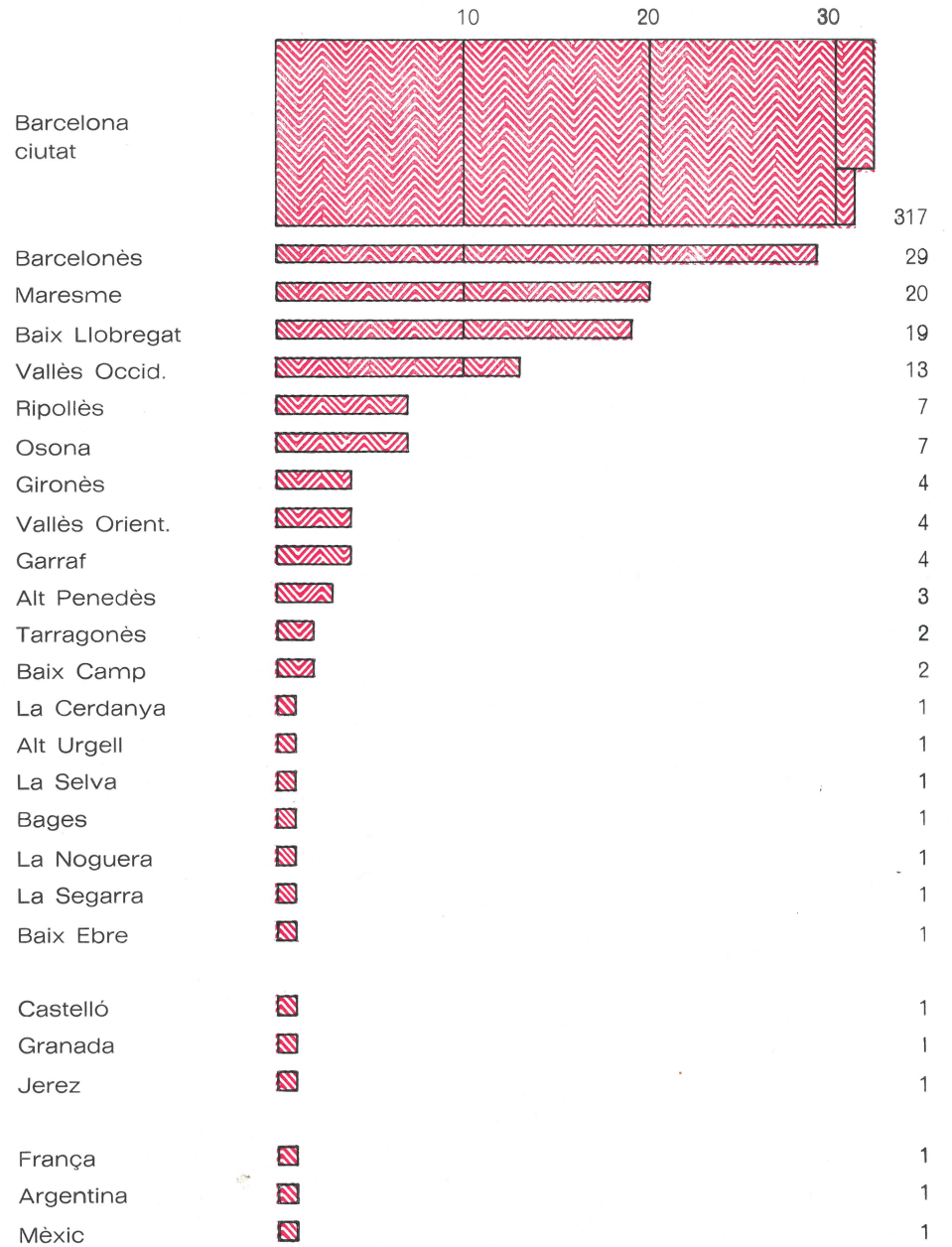
Després de 56 mesos fora, benvinguda a Casa.

Amics de Núria cuotes anuals voluntaries 1971

AMICS DE NÚRIA, NOMBRE DE FAMILIES

ANY 1972 FAMILIES 444

QUAN SÒNA LA LIRA DEL SOCI

En l'exposició de pintures amb temes de la Vall de Núria de J. Roé presentades a les Galeries Syra de Barcelona. Març de 1972

Al quadre n.º 15

Sant Gil

*Nevada i amb sol
veig avui l'ermita
com el gai somriure
d'un infant feliç.*

*És un nou miracle
que amb tant pocs colors
digni tantes coses
aquest quadre en flor.*

*El captà l'artista
un migdia bell
en el qual tenia
nítid l'esperit.*

*Amb el blanc i el rosa
va jugar tan bé
que àngels hi baixaren
com borralls de neu.*

*En aquest paisatge
no s'hi veu el fred,
la llum hi és tan pura
que abranda la fe.*

ROSA DE JERICÓ

Al 1.º pas del Via-Crucis de Núria, obra de l'arquitecte artista D. Alexandre Font

Creu Nua

*Closa dins la pedra
que freda t'enmarca,
ajaguda a terra
jou humanitat.*

*Mare natura
va dibuixant-li
diferents caires
segons el temps.*

*En Primavera
la Creu ens mostra
ofrena floral
que lloa Déu.*

*I a l'estimada
l'herba s'asseu
per avivar el foc
de l'amor novell.*

*Quan n'és curulla
de pura neu,
és Creu de Verge
lliri plaent.*

*I si es marceix
sense cap florida
també ens ajuda
a assolir el cim.*

*En arribar-hi
trobarem el Crist
en el Calvari
igualmente...*

*Si hem la creu
de roses...
d'espines...
o de gel.*

ROSA DE JERICÓ

Panoràmica de la Vall

Farinetes i panets

Quan la motxila no pesa

Trisquem per la Vall de Núria

A la Fontalba, una excursió apta per a totes les edats

Es surt del Santuari per la font de Sant Gil. A uns vint minuts trobarem la Coma de la Perdiu, on el camí s'ajunta amb el que baixa de la Cova de Sant Gil. Cinc minuts més i tenim davant nostre una magnífica panoràmica de la vall i el seu Santuari. Si es ve de Caralps, és el primer contacte que es té amb Núria. Prosseguint la caminada, veurem a la dreta, més avall del camí, la Font de la Coma del Gombreny. Més enllà trobarem uns petits sallents de la Font Negra i ja som a la Coma del Gombreny, on gaudirem de l'espectacle que ens ofereixen els gorgs de Núria. Tot seguit trobarem la Roca de la Fita, una petita collada al mig de dues roques. Vint minuts més i estarem als prats de Tros de Bou, on podrem contemplar unes panoràmiques impressionants del riu Núria, que el tenim molt a sota nostre, doncs ens trobarem precisament a l'indret del Salt del Sastre i el gorg del Cremal. Continuant la marxa, embadalint-nos amb el paisatge que ens envolta, veurem, a l'esquerra, la petita coma de Fontalba, aspra i enlairada, que gairebé surt del cim del Puigmal, i pocs minuts més i ja ens trobem amb la Fontalba, quin naixement formen els dolls més importants d'aquesta encontrada. La fúria amb què sur l'omple d'escuma i del seu aspecte blanquinós li ve el nom de Fontalba. La reposada s'hi presta i els gegants que ens miren ens ofereixen a la vegada un xic de respecte i una mica d'atreviment per conquerir-los.

J. Ubeda, Vocal de Joventut

Extraiem de L'Estel de Núria, n.º 235, any XIX, corresponent al gener de 1936, és a dir, molt poc abans de la seva desaparició.

APUNTS DE LA FLORA DE NÚRIA per Rhododendron

XXII

Thalictrum aquilegifolium

Nom vulgar: Ruibarbe dels pobres, Ruda dels pobres (continua amb la traducció a diferents llengües, que ometem).

B. Etimologia del nom científic. — El genèric, probablement de Plini, del grec: verdea lleuger. Al·lusió a la seva vegetació ràpida. Hi ha qui hi veu significat el verd brillant dels plançons. L'específic, del llatí: de fulles d'Aquilegis. Per la semblança.

C. Trets generals de l'espècie. — Tronc de prop de 1 mm, glabrè, lleugerament estriat, fulles amb estipuletes, de foliols grans, fistonats o lobats; glabres i de revers glauc; flors violades, rosades o blanques, en panotxa fornida; filaments estaminals dilatats a l'àpex i més amples que l'antera; aquenis pedicelats, trialats, glabres i penjants.

La varietat umbeliforme Csta. es distingeix per la panotxa més espessa i subumbrellada, filaments estaminals estretament petaloïdes.

D. Família botànica. — Ranunculàcies, tribu anèmones. Gèneres afins Anèmone Hepatica.

E. Localitats. — Llocs silvestres i frescals de les zones mitjana i superior. A Núria, a la Creu d'en Riba i sota la Fontnegra (Ometem altres localitzacions fora de la Vall de Núria.) Floreix pel juliol i l'agost.

F. Aplicacions. — Els rizomes són purgants. Les fulles per laxants, diurètiques i febrífugues. Planta bon xic sospitosa.

ÍNDEX DE LES ACTES D'ACTIVITATS DE LA «LLIGA» DES DE LA SEVA CREACIÓ

- Any 1957-58. - Acta n.º 1. — Creació de la Confraria d'Amics de Núria i acte a la Parròquia de Núria de Barcelona.
- Any 1958. - Acta n.º 2. — Acte al Santuari de la Mare de Déu de Núria.
- Any 1958. - Acta n.º 3. — Acte al Santuari de la Mare de Déu de Núria.
- Any 1959. - Acta n.º 4. — Acte a Barcelona, amb la visita als «Hogars Mundet».
- Any 1959. - Acta n.º 5. — Inauguració, al nostre Santuari de Núria, del Concurs de Fotografies.
- Any 1959. - Acta n.º 6. — Acte de germanor i Primer Aniversari de la Confraria, a Barcelona.
- Any 1959. - Acta n.º 7. — Acte a la Capella de la Mare de Déu de Núria d'Alella (Barcelona), i que no es portà a terme per la mort del nostre President, Doctor Ramon Bassols Genís.
- Any 1959. - Acta n.º 8. — Remisió a la Seu d'Urgell dels Estatuts per la seva revisió i aprovació.
- Any 1959. - Acta n.º 9. — Acte a Badalona (Barcelona), en la Parroquial de la Mare de Déu de la Salut, amb motiu de la mort del nostre President, Doctor Bassols.
- Any 1959. - Acta n.º 10. — Assemblea Plenària dels «Amics de Núria» al Santuari i nomenament de la nova Junta Directiva.
- Any 1959. - Acta n.º 11. — Romiatge de dues Parròquies de Barcelona y de la de Montcada al nostre Santuari, patrocinades per nosaltres els «Amics de Núria».
- Any 1959. - Acta n.º 12. — Reunió dels membres de la Junta Executiva per estudiar la nova marxa de la «Lliga» i portar a lloc un Aplec a algun Santuari.
- Any 1959. - Acta n.º 13. — Aplec celebrat al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell i primera Assemblea General a aquest lloc.
- Any 1959. - Acta n.º 14. — Reunió a Barcelona del ple de la Junta Rectora, presidida pel Consiliari Administrador Mossèn Joan Capdevila, Canonge.
- Any 1959. - Acta n.º 15. — Arxiu de la còpia de carta, autoritzant el poguer-se reunir a Barcelona els membres de la Junta de la «Lliga». També es presenten els Estatuts aprovats pel nostre Sr. Bisbe de la Seu d'Urgell.
- Any 1959. - Acta n.º 16. — Aplec al nostre Santuari de Núria en la Nit Vella i Any Nou.
- Any 1960. - Acta n.º 17. — Concurs fotogràfic de les CC. MM. de Barcelona; prenen part els membres de la «Lliga».
- Any 1960. - Acta n.º 18. — Acte de germanor Nurienca a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè i visita al Museu Marítim de Barcelona.
- Any 1960. - Acta n.º 19. — Reunió del nostre Consiliari amb membres de la «Lliga» per organitzar la propaganda dels treballs de conjunt amb Ràdio Barcelona, sobre l'ofrena d'una monumental Llàntia Votiva al nostre Santuari.
- Any 1960. - Acta n.º 20. — Acte de germanor amb els membres de la Parròquia de Sant Pau del Camp, de Barcelona.

- Any 1960. - Acta n.º 21. — Assemblea General Reglamentària i acte de germanor amb el membres de la Parroquial de Santa Maria de Sants, de Barcelona, el dia 26 de maig. Aquí són entregats i enviats els Estatuts oficials de la «Lliga» aprovats pel Sr. Bisbe de la Seu d'Urgell.
- Any 1960. - Acta n.º 22. — Tramesa de circulars a les famílies, invitant a les mateixes a les tradicionals festes de les «Farinetes» i petició d'objectes per la Tómbola extraordinària de Núria.
- Any 1960. - Acta n.º 23. — Acte-Aplec a la Capella de Núria de Can Calderó, on es fa obsequi pel Canonge Doctor Joan Capdevila d'un Pergamí a la Sra. Vídua del Doctor Bassols, i a la tarda visita a les Bodegues de Vi.
- Any 1960. - Acta n.º 24. — Circular enviada a les famílies, donant instruccions referents a les estances al nostre Santuari de Núria.
- Any 1960. - Acta n.º 25. — Ofrena de la Llàntia Votiva monumental de Ràdio Barcelona i Amics de Núria, el dia de Sant Pere.
- Any 1960. - Acta n.º 26. — Recés a la Casa d'Exercicis de Sarrià (Barcelona), dirigits pel Reverend Pare Pere Argila, S. I.
- Any 1960. - Acta n.º 27. — Aplec al nostre Santuari de Núria amb motiu del fi d'any els dies 31 de desembre i Any Nou.
- Any 1961. - Acta n.º 28. — Visita i acte Religios-Cultural al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, de Barcelona, el 5 de febrer.
- Any 1961. - Acta n.º 29. — Remissió a les famílies associades del butlletí de les activitats de la «Lliga» durant el passat any 1960.
- Any 1961. - Acta n.º 30. — Romiatge de la «Lliga» a la «Masia Cànoves», a Sant Julià de Vilatorrada, i acte Nurienc a la Capella de Núria de la dita Masia, els dies 30 d'abril i 1 de maig, ampliat a Girona i província.
- Any 1961. - Acta n.º 31. — Circular enviada anunciant diverses activitats per portar a lloc la «Lliga» durant els mesos de maig, juny i juliol.
- Any 1961. - Acta n.º 32. — Inauguració del III Pas del Via Crucis a Núria, ofrena dels «Amics de Núria», amb assistència de moltes famílies associades, el 28 de maig.
- Any 1961. - Acta n.º 33. — Es dona compte de què el President, Sr. Penalba, deixa la Presidència voluntàriament de la «Lliga».
- Any 1961. - Acta n.º 34. — Acte commemoratiu de la mort del nostre primer President, Doctor Bassols, en el segon aniversari i en la seva Parròquia de La Salut, de Badalona. Visita cultural al Museu de la localitat i Aplec a Lourdes d'Arenys de Munt (Barcelona).
- Any 1961. - Acta n.º 35. — Assemblea General al Santuari de Núria. Aprovació de l'estat de comptes i aprovació del Banderí per la «Lliga», el dia 1 de setembre.
- Any 1961. - Acta n.º 36. — Aplec al Seminari Menor i a la Cartoixa de La Conreria (Barcelona) el 14 d'octubre i on tinguérem una nova Assemblea per donar compte del que es va dir al Santuari de Núria. Propagar el llibre del nostre associat Pare Hilari, d'Arenys de Mar, del seu llibre editat «La Vall Sagrada de Núria».
- Any 1961. - Acta n.º 37. — Tramesa de la tradicional felicitació Nadalena a les famílies i simpatitzants de la «Lliga». Aplec de Fi d'Any al Santuari de la Gleva i a Núria.

- Any 1962. - Acta n.º 38. — Assemblea a la Casa de Congregacions de Barcelona, per ofrena als PP. Joan Capdevila i Joan Roca, S. I., d'un pergamí com a homenatge de totes les famílies. Dia 11 de febrer.
- Any 1962. - Acta n.º 39. — Aplec a Sant Feliu del Llobregat (Barcelona). Acte a la Parròquia i Visita Cultural als «Rosers Torreblanca».
- Any 1962. - Acta n.º 40. — Aplec al Santuari de Núria el 24 de juny, per inaugurar la nostra font dedicada al Doctor Ramon Bassols Genís. Tramesa del programa de les festes de Sant Pere.
- Any 1962. - Acta n.º 41. — Benedicció i entrega del Banderí-Senyera de la «Lliga». Acte celebrat al Santuari de Núria els dies 1 i 8 de setembre.
- Any 1962. - Acta n.º 42. — Circular enviada a les famílies suplicant una oració i una almoïna voluntària pels damnificats per les inundacions del Vallès la nit del 25 al 26 de setembre. Es fa públic de l'ofrena del nostre amic Doctor Josep d'ASPRER, Dermatòleg, per la visita especial a les nostres famílies que ho necessitin.
- Any 1962. - Acta n.º 43. — Reunió de la «Lliga» a l'Ateneu Montserrat de la barriada d'Hostafrancs de Barcelona, per estudiar actes de conjunt al nostre Santuari.
- Any 1962. - Acta n.º 44. — Aplec de fi d'any a Núria i tramesa a les famílies de la felicitació Nadalena.
- Any 1963. - Acta n.º 45. — Aplec a Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès a les caves del xampany «Blancher» i al Museu del Vi, el dia 10 de febrer.
- Any 1963. - Acta n.º 46. — Aplec a Mataró i Vallgorguina (Barcelona) el dia 28 d'abril.
- Any 1963. - Acta n.º 47. — Aplec al Santuari de Núria els dies 23 i 24 de juny amb motiu de l'entrega i benedicció del nostre segon Pas del Via Crucis XI.
- Any 1963. - Acta n.º 48. — Actuació dels membres de la «Lliga» en les festes del 1 i 8 de setembre al Santuari de Núria.
- Any 1963. - Acta n.º 49. — Aplec cultural amb la visita del romànic de Terrassa (Barcelona), organitzat pels membres nostres residents a aquella localitat, el 29 de setembre.
- Any 1963. - Acta n.º 50. — Aplec a Tiana, Vilanova de la Roca, Sant Martí de Centelles i Caldes de Montbui.
- Any 1963. - Acta n.º 51. — Fi d'any al nostre Santuari de Núria i Vic. Tramesa a les famílies de la felicitació Nadalena.
- Any 1964. - Acta n.º 52. — Visita i acte Nurienc al Centre Parroquial de Sant Ramon de Collblanc, de Barcelona. Col·lecta a profit del «Llit del Tuberculós Pobre» d'aquella barriada.
- Any 1964. - Acta n.º 53. — Aplec a Vilanova i La Geltrú, Reus i Tarragona, el 19 d'abril.
- Any 1964. - Acta n.º 54. — Aplec al nostre Santuari de Núria en la tradicional festa de Sant Pere els dies 28 i 29 de juny.
- Any 1964. - Acta n.º 55. — Tramesa del programa de les festes de Sant Gil i de la Mare de Déu a Núria.
- Any 1964. - Acta n.º 56. — Aplec al Monestir de Poblet, Montblanc (Tarragona) i Vilafranca del Penedès el 25 d'octubre.
- Any 1964. - Acta n.º 57. — Assemblea de la «Lliga» i acte cultural-musical a la Parròquia i Centre Parroquial de la Mare de Déu de Lourdes, de

- Barcelona, el dia 20 de desembre. Tramesa de la felicitació Nadalena a les famílies.
- Any 1965. - Acta n.º 58. — Aplec a les caves del xampany de Guardiola de Fontrubí, dinar a la Pobla de Claramunt i, a Igualada, visita al Museu de la Pell.
- Any 1965. - Acta n.º 59. — Sortida de la Secció de Muntanya de la «Lliga» el 7 de febrer per visitar el Pessebre vivent de Les Agudes, al Montseny.
- Any 1965. - Acta n.º 60. — Aplec a Santa Eulàlia de Ronsana, L'Ametlla del Vallès, Pantà de Sau, Sant Julià de Vilatorrada i Vic, el 4 d'abril.
- Any 1965. - Acta n.º 61. — Aplec a les localitats de Torrelles de Foix, Guardiola de Fontrubí i Capellades, al Museu del Paper, el 30 de maig. També aquest mes la Secció de Muntanya de la «Lliga» fa la sortida a Montserrat-Sant Geroni.
- Any 1965. - Acta n.º 62. — Aplec a Montmeló, Mas de Can Farigola, de Vilanova de la Roca, i dinar i tarda a Santa Fe del Montseny, el 29 de juny. La nostra Secció de Muntanya organitzà una anada a Núria.
- Any 1965. - Acta n.º 63. — Romiatge de la «Lliga» al Santuari de Núria els dies, 24, 25 i 26 de setembre.
- Any 1965. - Acta n.º 64. — Visita cultural a l'Observatori Meteorològic de l'Ebre a Roquetes-Tortosa i Tarragona, el 14 de novembre.
- Any 1965. - Acta n.º 65. — Reunió plenària de la Junta per estudiar el Breu Pontifici. Salutació del nostre Sr. Bisbe i invitació de la Comissió Pro-Coronació Canònica de la Mare de Déu de Núria. Tramesa de la felicitació Nadalena.
- Any 1965. - Acta n.º 66. — Travessada de Les Guillerries de la Secció de Muntanya, el segon diumenge de desembre.
- Any 1966. - Acta n.º 67. — Aplec a Sant Sadurní d'Anoia, Ermita de Brugués i ascensió al Castell d'Aramprunyà, tornada per Gavà i Castelldefels, el 30 de gener.
- Any 1966. - Acta adicional. — Assemblea General de la «Lliga».
- Any 1966. - Acta n.º 68. — Festival Cultural-Musical al Centre Parroquial de la Parròquia de la Mare de Déu de Lourdes, de Barcelona, el 6 de febrer.
- Any 1966. - Acta n.º 69. — Excursió de la Secció de Muntanya de la travessada a la Mare de Déu del Corredor el 13 de febrer.
- Any 1966. - Acta n.º 70. — Aplec a Girona, Castell de Perelada, Figueres i Sant Feliu de Guíxols el 27 de març.
- Any 1966. - Acta n.º 71. — Distinció a la «Lliga» per la Comissió Pro-Coronació Canònica de la nostra Mare de Déu, amb motiu del donatiu de 25.000 pessetes dels seus associats.
- Any 1966. - Acta n.º 72. — Excursió de la Secció de Muntanya a l'Ermita de la Mare de Déu de Bellmunt, el 17 d'abril.
- Any 1966. - Acta n.º 73. — Aplec de la «Lliga» i Secció de Muntanya al nostre Santuari de Núria els dies 24, 25 i 26 de juny.
- Any 1966. - Acta n.º 74. — Aplec a Badalona, acte cultural a la ciutat i excursió al Montseny el 18 de juliol.
- Any 1966. - Acta n.º 74 bis. — Assistència a la distribució de premis al nostre Santuari de Núria del Concurs Fotogràfic Pro-Coronació Canònica, el dia 1 de setembre.

- Any 1966. - Acta n.º 75. — Aplec a Balaguer, Pons, Seu d'Urgell, Puigcerdà i Planoles, els dies 24 i 25 de setembre.
- Any 1966. - Acta n.º 76. — Excursió de la Secció de Muntanya a la Pobra de Claramunt i ascensió al seu Castell, el 13 de novembre.
- Any 1966. - Acta n.º 77. — Visita a la Comarca del Cardoner, castell de Cardona, Santuari del Miracle, Solsona i Manresa el 4 de desembre.
- Any 1966. - Acta n.º 78. — Tramesa a les famílies del Butlletí d'activitats de l'any 1966 des de l'any 1964 i de la felicitació Nadalena.
- Any 1967. - Acta n.º 79. — Assemblea General a la Casa de Congregacions de Barcelona el 5 de febrer.
- Any 1967. - Acta n.º 80. — Aplec al nostre Santuari de Núria els dies 4 i 5 de març.
- Any 1967. - Acta n.º 81. — Aplec al Santuari de la Mare de Déu de Queralt i Fonts del Llobregat a Castellar d'en Hug el 7 de maig.
- Any 1967. - Acta n.º 82. — Excursió de la Secció de Muntanya al Monestir de Montserrat l'11 de juny.
- Any 1967. - Acta n.º 83. — Aplec a Sort, Port de la Bonaigua, Viella, Pont de Suert i Sellés, els dies 24 i 25 de juny.
- Any 1967. - Acta n.º 84. — Coronació Canònica de la Mare de Déu de Núria el 13 de juliol, amb l'assistència de la Junta i famílies de la «Lliga».
- Any 1967. - Acta n.º 85. — Aplec al Santuari de la Salut, de Sant Feliu de Pallarols, Olot, Banyoles, el 12 d'octubre.
- Any 1967. - Acta n.º 86. — Aplec a Vilanova i La Geltrú, Monestir de Santes Creus, Torrelles de Foix i Vilafranca del Penedès, el 3 de desembre 1967.
- Any 1967. - Acta n.º 87. — Tramesa de la felicitació Nadalena a les famílies. També s'envià a tots els membres de la «Lliga» i famílies l'escut oficial nostre.
- Any 1968. - Acta n.º 88. — Assemblea General al Santuari de la Mare de Déu del Col·lell, Arénys de Mar, Banyoles. Data del 10 de març.
- Any 1968. - Acta n.º 89. — Acte cultural amb la visita als rosers de «Casa Dot» a Sant Feliu del Llobregat i Aplec al Monestir de Montserrat, amb ofrena a la Verge d'un pom de roses. El 28 de maig.
- Any 1968. - Acta n.º 90. — Aplec al nostre Santuari de Núria, els dies 22, 23 i 24 de juny.
- Any 1968. - Acta n.º 91. — Aplec a Castelló, València, Conca-Ciutat Encantada, Madrid-Parròquia Mare de Déu de Núria a la capital d'Espanya, Vall dels Caiguts, Escorial, Monestir de Pedra-Saragossa i Osca. Dies del 15 al 21 del mes d'agost.
- Any 1968. - Acta n.º 92. — Aplec al Parc Botànic de Blanes, Lloret de Mar, Tossa, Palamós, Estartit-Illes Medes i Torroella de Montgrí. Dies 12 i 13 d'octubre.
- Any 1968. - Acta n.º 93. — Aplec-visita al Teologat i Filosofat dels PP. Jesuïtes a Sant Cugat del Vallès, Santa Maria de l'Estany, Moià i Caldes de Montbui. L'1 de desembre.
- Any 1968. - Acta n.º 94. — Tramesa a les famílies del Butlletí d'activitats del 1967-68 i de la salutació Nadalena.
- Any 1969. - Acta n.º 95. — Conferència Ecumènica a la Casa de Congregacions de Barcelona, el 15 de març.
- Any 1969. - Acta n.º 96. — Aplec cultural visitant el Romànic Pirinenc Gironí. Ripoll-Museu i Monestir, Sant Joan de les Abadesses, Camprodon i Molló. 23 de març

- Any 1969. - Acta n.º 97. — Aplec cultural al Museu de Papallones de «Torrellebreta», a Balenyà, Vic i Vidrà. El 18 de maig.
- Any 1969. - Acta n.º 98. — Aplec a Reus, Prades-Ermita Mare de Déu de l'Abellera i Montblanc; acte en homenatge al Doctor Ramon Bassols Genís (a. c. s.) en el 10 aniversari de la seva mort.
- Any 1969. - Acta n.º 99. — Aplec a Osca, Jaca, Sos del Rei Catòlic, Castell de Xavier, Pamplona, Sant Sebastià, Estella, Castell d'Olite, Monestir de Veruela, Tarazona i Saragossa. Els dies 15 al 21 d'agost.
- Any 1969. - Acta n.º 99 bis. — Aplec extraordinari al nostre Santuari de Núria amb motiu de fer la rebuda i acompanyament de la feligresia de la Parròquia de Núria de Madrid. Inauguració d'una nova font dedicada a ella, a la plaça del Santuari. Dies 1 i 8 de setembre.
- Any 1969. - Acta n.º 100. — Aplec cultural visitant les caves del xampany Codorniu a Sant Sadurní d'Anoia, Santa Coloma de Queralt i Monestir de Sant Ramon Nonat, en la Segarra. Dia 24 de setembre.
- Any 1969. - Acta n.º 101. — Aplec a Llívia, Seu d'Urgell, Organyà i Pons. (A la Seu es va fer un acte Nurienc a la Catedral i l'entrega d'un pergami al nostre senyor Bisbe. Dies 1 i 2 de novembre.
- Any 1969. - Acta n.º 102. — Tramesa de la felicitació Nadalena a les famílies.
- Any 1970. - Acta n.º 103. — Assemblea a la Casa de les Congregacions de Barcelona, en la qual es participà a les famílies de les gestions de la Junta per donar el nom a una avinguda de la localitat de Badalona al qui va ésser el nostre primer President i fundador. L'1 de març.
- Any 1970. - Acta n.º 104. — Aplec a Breda (visita cultural al Plantàrium) i Lloret de Mar (visita cultural al jardí botànic Pinya Rosa).
- Any 1970. - Acta n.º 105. — Aplec a Sant Carles de la Ràpita, Benicarló, Penyíscola, Santuari de la Mare de Déu de Vallivana i Morella (Castelló).
- Any 1970. - Acta n.º 106. — Aplec al Santuari de Núria. Ofrena de 50.000 pessetes per les obres de l'enllosat de l'entrada al Santuari i de l'Hospederia. Dies 28 i 29 de juny.
- Any 1970. - Acta n.º 107. — Aplec de la «Lliga» a les Castelles, Lleó i Galícia. Ofrena a l'Apòstol Santiago de Compostela i audiència oficial pel Sr. Cardenal Ferran Quiroga Palacios. Dies 17 al 25 d'agost.
- Any 1970. - Acta n.º 108. — Aplec a Castelló d'Empúries, Cadaqués, Roses, Runes històriques d'Empúries i l'Estartit. Dies 11 i 12 d'octubre.
- Any 1970. - Acta n.º 109. — Aplec a Santa Coloma de Queralt, Santuari de Sant Magí de Brufaganya, Montblanch, Espluga de Francolí i Monestir de Poblet. Dia 13 de desembre.
- Any 1970. - Acta n.º 110. — Tramesa a les famílies de la felicitació Nadalena i programa d'una exposició de pintures al nostre Santuari de Núria, del Sr. Roé.
- Any 1971. - Acta n.º 111. — Assemblea General de la «Lliga» a la Casa de Congregacions Marianes de Barcelona, presidida pel Canonge-Administrador del Santuari, Doctor Lluís Serdà, amb altres membres de la Junta. Presentació del nou President de la «Lliga», Sr. Alexandre Font Damians, i aprovació per aclamació de les famílies del mateix perquè sigui qui ens dirigirà la «Lliga» en nom del nostre Sr. Bisbe. Dia. 14 de març.
- Any 1971. - Acta n.º 112. — Aplec al Santuari de la Mare de Déu de Queralt, Sant Llo-

- renç de Morunys i Solsona, on fórem rebuts amb audiència pel Sr. Bisbe al seu Palau Episcopal que visitàrem.
- Any 1971. - Acta n.º 113. — Reunió del nostre President representant a la «Lliga», amb una comissió a Barcelona dels FF.CC. de Muntanya, Alcalde i altres Autoritats per tractar dels problemes de les comunicacions a Núria. Dia 22 de març.
- Any 1971. - Acta n.º 114. — Reunió del President, Sr. Font, amb els antics membres de la Junta de la «Lliga» per estudiar la marxa de l'Associació. Dia 16 d'abril.
- Any 1971. - Acta n.º 115. — Acte commemoratiu a la ciutat de Badalona (Barcelona) amb motiu del XII aniversari de la mort del nostre primer President Doctor Ramon Bassols Genis. A la Parròquia de La Salut, Missa amb l'assistència de l'Alcalde i Corporació Municipal, familiars del Doctor i moltes famílies de la «Lliga». Assistència a la inauguració d'una gran avinguda que porta el nom del mateix. Dia 23 de maig.
- Any 1971. - Acta n.º 116. — Aplec a Roses, Port de la Selva, Llançà, Castell de Perelada i l'Escala. Dies 30 i 31 de maig.
- Any 1971. - Acta n.º 117. — Aplec a Logronyo, Vitòria, Bilbao (acte Marià al Santuari de la Mare de Déu de Begonya), Santander, Potes-Pics d'Europa, acte Marià al Monestir de Sant Toribi de Lièbana, Palència, Valladolid, Aranda de Duero, acte Marià Nurienc al Santuari de la Mare de Déu de les Vinyes, Sòria i Saragossa. Dies 16 al 24 d'agost.
- Any 1971. - Acta n.º 118. — Aplec a Prats del Lluçanes, Santuari de la Mare de Déu de Lourdes de la Nou, a Berga, amb un acte Marià-Nurienc. Dia 3 d'octubre.
- Any 1971. - Acta n.º 119. — Reunió del President, Sr. Font, amb membres de la Junta provisional de la «Lliga», per tractar dels futurs nous Estatuts abans d'ésser enviats al nostre Sr. Bisbe. 26 d'octubre.
- Any 1971. - Acta n.º 120. — Aplec cultural-religiós a Borges Blanques, visita a un exemplar molí d'oli i a la Vila de Verdú per visitar la localitat i la casa on va néixer el Sant Apòstol dels negres, Pere Clavé, amb un acte Nurienc-Marià.
- Any 1971. - Acta n.º 121. — Nova reunió del President amb membres de la Junta per l'estudi definitiu dels futurs Estatuts i tramesa al nostre Sr. Bisbe, Doctor Serdà, i Santuari de Núria, pel seu estudi i aprovació.
- Any 1971. - Acta n.º 122. — Tramesa a les famílies de la tradicional felicitació Nadalencà, així com horari oficial del tren cremallera per la temporada d'hivern i primavera al nostre Santuari de Núria.